

## Arrest

nr. 204 017 van 18 mei 2018  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE  
Heistraat 189  
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 februari 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 april 2018.

Gelet op de beschikking van 20 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. VAN DE SIJPE.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.*

*Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor*

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige vierde asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die ze naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet. Zij verklaren dat zij nog steeds niet terug kunnen naar hun land van herkomst uit vrees voor de

Georgische autoriteiten die verzoeker er valselijk van beschuldigen dat hij Abchaziërs over de grens heeft geholpen. Ook vrezen zij nog steeds problemen met hun (schoon)familie omwille van hun huwelijk.

Verzoekers hun eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 31 maart 2014 omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun asielrelaas.

Hun tweede asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 6 juli 2015 omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun asielrelaas.

In het kader van hun derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Zij gingen tegen deze beslissing niet in beroep.

Ter ondersteuning van hun huidige asielaanvraag leggen verzoekers volgende documenten neer: de geboorteakte en het internationaal paspoort van hun oudste dochter, een convocatie van de politie en een envelop.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers hun vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen dat verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag

*geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).*

*Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat ze in wezen niet verder komen dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van een van de vaststellingen van de commissaris-generaal, waarmee ze echter deze bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.*

*Met betrekking tot de neergelegde convocatie wijst de Raad naar de bestreden beslissingen waar de commissaris-generaal dienaangaande het volgende heeft vastgesteld: "In het kader van uw vierde asielaanvraag haalde u ook aan dat u verschillende convocaties van de Georgische politie had gekregen, waarvan u er slechts één neerlegt op datum van 15 mei 2016. De tweede convocatie hebt u volgens uw verklaringen gekregen eind 2016 (DVZ Verklaring 4e AA vraag 15,17, CGVS M.(...) 4e AA p.4). Gevraagd waarom u slechts een van de twee convocaties neerlegt, antwoordt u dat u van adres bent veranderd en bang was dat de post verloren zou gaan, daarom hebt u die tweede convocatie niet laten opsturen (CGVS M.(...) 4e AA p.4). Hoewel er reeds meer dan een jaar is verstreken sinds het ontvangen van deze convocatie in Georgië, het hier reeds uw vierde asielaanvraag betreft en van u dus redelijkerwijs kan worden verwacht dat u op de hoogte bent van de gangbare procedure bij een asielaanvraag en u dus wordt geacht in het bezit te zijn van alle documenten die uw asielaanvraag kunnen staven en hoewel u bijkomende tijd werd gegund om deze convocatie alsnog neer te leggen (CGVS M.(...) 4e AA p.13), werd tot op heden niets ontvangen op het CGVS. Dit duidelijk gebrek aan medewerking en uw ogenschijnlijk flagrante desinteresse in uw asielprocedure, tast uw geloofwaardigheid opnieuw in ernstige mate aan."*

*Verzoekers hebben de tweede oproeping, met bijhorende vertaling, gevoegd aan hun verzoekschrift, en verwijzen hierbij naar een passage uit een rapport omtrent een artikel uit het Georgisch strafwetboek. De Raad merkt op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval zoals blijkt uit bovenvermelde arresten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.*

*Het feit dat verzoekers, na het ontvangen van hun negatieve beslissing, nu plots wel de tweede oproeping kunnen voorleggen, is bovendien opmerkelijk en doet verder afbreuk aan hun geloofwaardigheid.*

*Verder blijkt uit de lezing van het verzoekschrift dat verzoekers het niet eens zijn met de motivering omtrent de beschermingsmogelijkheden in Georgië, doch de Raad stelt vast dat zij zich louter beperken tot het tegenspreken en bekritisieren van deze bevindingen waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerleggen noch ontkrachten. De commissaris-generaal oordeelt hieromtrent terecht als volgt: "Wat de bedreigingen van uw schoonfamilie betreft, voor zover deze geloofwaardig zijn, quod non, ziet het CGVS niet in waarom u zich hiervoor niet tot de Georgische autoriteiten zou kunnen richten. Uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming heeft gezocht, maar deze niet heeft gekregen. U slaagt hier echter niet in. U verklaarde dat u geen hulp bij de Georgische overheid kon zoeken, dat dat geen zin had, maar u legde hier tegenstrijdige verklaringen over af. U verwijst immers naar de ondervraging door een politiemedewerker toen u in het ziekenhuis lag met een gebroken been, waarover hierboven reeds melding van werd gemaakt. Echter, uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u die politiemedewerker ervan zou hebben verzekerd dat u louter familiale problemen had, dat u niets tegen iemand had en dat u tegen niemand klacht hebt ingediend (CGVS M.(...) 4e AA p.11). Ook de*

*bewering van uw vrouw dat de Georgische politie jullie niet zou beschermen omdat zij moslima is gaat niet op, aangezien zij ondertussen is bekeerd tot het christendom (CGVS N.(...) 4e AA p.6,7). Bijgevolg is geenszins aangetoond dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen, mocht dit nodig zijn."*

*5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 maart 2018, voeren verzoekende partijen aan dat niet afdoende rekening werd gehouden met de convocaties die zij hebben neergelegd bij hun vierde asielaanvraag. Zij hebben ook bij hun verzoekschrift een tweede convocatie gevoegd. Zij wijzen erop dat in wezen hun verklaringen als geloofwaardig werden bestempeld, dat de beschuldiging niet in twijfel werd getrokken. Voorts stellen zij dat de convocatie een origineel stuk is dat niet werd onderzocht, noch formeel, noch inhoudelijk. Het feit dat dit stuk laattijdig werd neergelegd is volgens verzoekende partijen niet relevant. Daarnaast argumenteren zij dat er in hun geval ook geen bescherming mogelijk is voor de problemen die zij kennen met de familie van verzoekster, temeer zij nu ook bekeerd is tot het christendom. Die bescherming door de huidige autoriteiten is niet mogelijk nu verzoeker problemen kent met deze autoriteiten omwille van het feit dat hij Abchaziërs zou geholpen hebben om de grens over te steken.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partijen beperken zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift ontwikkelde argumenten, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, doch ze slagen er allerminst in een ander licht te werpen op de in de beschikking van 28 maart 2018 opgenomen grond.

4.3. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen op algemene wijze voorhouden, kan aan de door hen verklaarde problemen met de Georgische autoriteiten, die verzoekende partij M.M. zouden beschuldigen van steun aan Abchazische separatisten, geen geloof worden gehecht, zo werd eerder in het kader van

hun tweede verzoek om internationale bescherming vastgesteld bij 's Raads arrest nr. 149 179 van 6 juli 2015.

In voormeld arrest werd o.a. het volgende vastgesteld en geoordeeld: *"In de mate verzoekende partijen met de door hen neergelegde oproeping hun problemen met de Georgische politie omwille van steun aan Abchazische separatisten trachten aan te tonen, stelt de Raad vooreerst vast dat de oproeping waarnaar verzoekende partijen verwijzen, dateert van 14 mei 2015 en niet van 16 mei zoals voorgehouden wordt ter terechtzitting. Verder blijkt uit deze oproeping enkel dat verzoeker in de hoedanigheid van getuige in een bepaald strafrechtelijk dossier wordt opgeroepen. Nergens echter kan de door verzoekende partijen aangevoerde problemen met de Georgische autoriteiten omwille van steun aan Abchazische separatisten, worden afgeleid. Daarenboven wijst de Raad er op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo werd vastgesteld bij 's Raads arrest nr. 121 931 van 31 maart 2014 en blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Zo wordt met betrekking tot hun beweerde problemen met de Georgische autoriteiten vastgesteld dat verzoekers onwetendheid en vaagheid over de verklaarde problemen, en zijn gebrekkige pogingen om hier meer informatie over te krijgen, terwijl hij daar wel de mogelijkheid lijkt toe te hebben gehad, zijn geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in grote mate aantasten. Tevens wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen in schril contrast staan met de verklaringen die hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag heeft afgelegd, en dat ook verzoekers en verzoeksters onderlinge verklaringen hieromtrent geenszins eensluidend zijn. Dergelijke incoherente verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekende partijen hun asielrelaas. De oproeping neergelegd ter terechtzitting van 12 juni 2015 is niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op voorgaande overwegingen, kan aan de oproeping van de politie van 14 mei 2015 geen bewijswaarde worden gehecht."*

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in het kader van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aanbrengen die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen.

Integendeel, de geloofwaardigheid van verzoekende partijen hun beweerde problemen met en vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten komt thans bij hun huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming verder op de helling te staan, gelet op volgende vaststellingen van het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissingen, vaststellingen die door verzoekende partijen niet worden ontkracht of weerlegd: *"Bij uw vorige asielaanvragen bleek u overigens bijzonder weinig kennis te hebben van de concrete beschuldigingen aan uw adres en van de reden van de beschuldiging door de Georgische autoriteiten dat u Abchazische separatisten zou hebben geholpen. Er moet worden vastgesteld dat u in onderhavige asielaanvraag nog steeds onaannemelijk kennis hierover tentoonspreidt. U verklaart dat u door de Georgische autoriteiten er onterecht van wordt beschuldigd Abchazische separatisten over de grens te hebben geholpen, maar u blijkt totaal niet te weten waarop deze beschuldigen zijn gebaseerd, u verklaart namelijk dat mensen uit Abchazië zonder problemen de Georgische grens kunnen oversteken, dat ze uw hulp daar helemaal niet voor nodig hebben (CGVS M.(...) 4e AA p.5). U verklaart dat u één keer in Abchazië bent geweest, dat u toen ruzie hebt gehad met uw Abchazische schoonfamilie en daarna met een gebroken been terug naar Georgië bent gekeerd en in een ziekenhuis in Georgië verzorging hebt gekregen, dat de beschuldigingen dus misschien daarmee te maken hebben. U verklaart dat u destijds in het ziekenhuis door een onderzoeksrechter werd ondervraagd over uw kwetsuren en dat u ook werd gevraagd of u op het een of ander moment hebt meegevochten met de Abchaziërs. U beweert dat u toen hebt geantwoord dat u gewoon problemen had met uw schoonfamilie, dat er helemaal niets te onderzoeken was en dat u ook tegen niemand klacht hebt ingediend (CGVS M.(...) 4e AA p.5,6,11). Opmerkelijk is echter dat u net over die ondervraging door de Georgische politie nadat u met een gebroken been was teruggekeerd naar Georgië bij uw vorige asielaanvragen reeds incoherente verklaringen had afgelegd. U had bij uw eerste asielaanvraag namelijk aanvankelijk beweerd dat u zich nooit tot de autoriteiten had gewend in verband met de problemen met uw schoonfamilie (CGVS M.(...) 1e AA 7/11/13 p.6,10) om later bij uw tweede asielaanvraag aan te halen dat u wel degelijk door een Georgische politieagent was ondervraagd over wat er precies was gebeurd, dat men trachtte uit te zoeken door wie u was geslagen en dat u toen alles hebt verteld. U zou toen aan de politie hebben verklaard dat het een familiaal probleem was en dat u niets tegen iemand had (CGVS M.(...) 2e AA p.6). Dat u nu beweert ook te zijn ondervraagd over uw*

*eventuele betrokkenheid bij gevechten tussen Georgiërs en Abchaziërs (CGVS M.(...) 4e AA p.5), terwijl u daar nooit eerder iets over hebt vermeld, bevestigt het bedrieglijk karakter van uw asielaanvraag. U verklaart dat de Georgische autoriteiten het misschien op u gemunt hebben omdat u fysiek in Abchazië bent geweest en dat iemand u wil beschuldigen, maar wanneer u wordt gevraagd of dat dan een misdrijf is volgens de Georgische wet, antwoordt u dat dat niet het geval is. Wie u hiervan wil beschuldigen, weet u niet (CGVS M.(...) 4e AA p.7,9). Dergelijke onwetendheid is opvallend en ondermijnt eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen."*

Verzoekende partijen hun algemene stelling ter zitting dat in wezen hun verklaringen als geloofwaardig werden bestempeld en dat de beschuldiging niet in twijfel werd getrokken, mist aldus, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met en de beweerde valselijke beschuldiging door de Georgische autoriteiten, feitelijke grondslag.

4.4. In de beschikking van 28 maart 2018 wordt met betrekking tot de door verzoekende partijen in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming neergelegde oproepingsbrieven het volgende vastgesteld: *"Met betrekking tot de neergelegde convocatie wijst de Raad naar de bestreden beslissingen waar de commissaris-generaal dienaangaande het volgende heeft vastgesteld: "In het kader van uw vierde asielaanvraag haalde u ook aan dat u verschillende convocaties van de Georgische politie had gekregen, waarvan u er slechts één neerlegt op datum van 15 mei 2016. De tweede convocatie hebt u volgens uw verklaringen gekregen eind 2016 (DVZ Verklaring 4e AA vraag 15,17, CGVS M.(...) 4e AA p.4). Gevraagd waarom u slechts een van de twee convocaties neerlegt, antwoordt u dat u van adres bent veranderd en bang was dat de post verloren zou gaan, daarom hebt u die tweede convocatie niet laten opsturen (CGVS M.(...) 4e AA p.4). Hoewel er reeds meer dan een jaar is verstreken sinds het ontvangen van deze convocatie in Georgië, het hier reeds uw vierde asielaanvraag betreft en van u dus redelijkerwijs kan worden verwacht dat u op de hoogte bent van de gangbare procedure bij een asielaanvraag en u dus wordt geacht in het bezit te zijn van alle documenten die uw asielaanvraag kunnen staven en hoewel u bijkomende tijd werd gegund om deze convocatie alsnog neer te leggen (CGVS M.(...) 4e AA p.13), werd tot op heden niets ontvangen op het CGVS. Dit duidelijk gebrek aan medewerking en uw ogenschijnlijk flagrante desinteresse in uw asielprocedure, tast uw geloofwaardigheid opnieuw in ernstige mate aan."* Verzoekers hebben de tweede oproeping, met bijhorende vertaling, gevoegd aan hun verzoekschrift, en verwijzen hierbij naar een passage uit een rapport omtrent een artikel uit het Georgisch strafwetboek. De Raad merkt op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval zoals blijkt uit bovenvermelde arresten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Het feit dat verzoekers, na het ontvangen van hun negatieve beslissing, nu plots wel de tweede oproeping kunnen voorleggen, is bovendien opmerkelijk en doet verder afbreuk aan hun geloofwaardigheid."

Verzoekende partijen brengen geen concrete en valabele elementen bij die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen. In weerwil van hun algemene verzuchtingen, wordt er wel degelijk rekening gehouden met en een onderzoek gevoerd naar de door hen neergelegde convocaties. Verzoekende partijen laten echter na een ander licht te doen schijnen op hetgeen dienaangaande wordt vastgesteld. De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat hier niet het geval is, zoals blijkt uit voornoemde arresten van de Raad in het kader van hun eerste en volgend verzoek om internationale bescherming geveld alsook de omstandige motivering van de bestreden beslissingen. Overigens is de vaststelling dat verzoekende partijen zeer lange tijd hebben gewacht om de tweede oproepingsbrief neer te leggen en zij er na de bestreden beslissingen plots wel in slaagden dit stuk voor te leggen, wel degelijk relevant bij hun verzoek om internationale bescherming en de beoordeling ervan, en vormt het (wel degelijk) een negatieve indicatie met betrekking tot (de geloofwaardigheid en ernst van) hun nood aan internationale bescherming. Om voorgaande redenen kan aan de neergelegde convocaties geen bewijswaarde worden gehecht.

4.5. Verzoekende partijen laten voorts op algemene wijze gelden dat er in hun geval geen bescherming mogelijk is voor de problemen die zij kennen met de familie van verzoekster, temeer zij nu ook bekeerd is tot het christendom, doch zij weerleggen, noch ontkrachten de grond in de beschikking waar in dit verband het volgende wordt gesteld: *"Verder blijkt uit de lezing van het verzoekschrift dat verzoekers het*

*niet eens zijn met de motivering omtrent de beschermingsmogelijkheden in Georgië, doch de Raad stelt vast dat zij zich louter beperken tot het tegenspreken en bekritisieren van deze bevindingen waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerleggen noch ontkrachten. De commissaris-generaal oordeelt hieromtrent terecht als volgt: "Wat de bedreigingen van uw schoonfamilie betreft, voor zover deze geloofwaardig zijn, quod non, ziet het CGVS niet in waarom u zich hiervoor niet tot de Georgische autoriteiten zou kunnen richten. Uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming heeft gezocht, maar deze niet heeft gekregen. U slaagt hier echter niet in. U verklaarde dat u geen hulp bij de Georgische overheid kon zoeken, dat dat geen zin had, maar u legde hier tegenstrijdige verklaringen over af. U verwijst immers naar de ondervraging door een politiemedewerker toen u in het ziekenhuis lag met een gebroken been, waarover hierboven reeds melding van werd gemaakt. Echter, uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u die politiemedewerker ervan zou hebben verzekerd dat u louter familiale problemen had, dat u niets tegen iemand had en dat u tegen niemand klacht hebt ingediend (CGVS M.(...) 4e AA p.11). Ook de bewering van uw vrouw dat de Georgische politie jullie niet zou beschermen omdat zij moslima is gaat niet op, aangezien zij ondertussen is bekeerd tot het christendom (CGVS N.(...) 4e AA p.6,7). Bijgevolg is geenszins aangetoond dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen, mocht dit nodig zijn."*

Verzoekende partijen hun huidige argumentatie dat bescherming door de huidige autoriteiten niet mogelijk is aangezien verzoeker net problemen kent met die autoriteiten omwille van het feit dat hij Abchaziërs zou hebben geholpen om de grens over te steken, overtuigt geenszins en kan niet worden aanvaard, nu aan verzoekende partijen hun beweerdde problemen met de Georgische autoriteiten geen geloof wordt gehecht.

4.6. Verzoekende partijen brengen derhalve, gelet op wat voorafgaat, geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 28 maart 2018 opgenomen grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen). Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS